

Núria Florenza i Serra

RECORDS

16.8.70

Mare, per què la vida ens separa
i ens dóna ales per volar?
Perquè la vida ens prepara
en créixer aquest gran lluitar.
La infantesa sempre dolça
és bàlsam quan trista estic;
té aquella unió tanta força
que fa somriure mon fatic.
Recordo, Mare, que jugàvem,
tu en sabies més que jo
i que els teus jocs m'ensenyaven
a acceptar la vida poc a poc.
Avui Mare, que sóc gran
i tu de jugar no en tens ganes,
els records d'aquells instants
s'enfonsen en mes entranyes.
Voldria tornar a ser petita,
cantar amb tu aquelles cançons,
fer-te una garlanda bonica
i omplir-te, ¡MARE! de petons.